

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

3. prosinca 2019. *

„Damping – Uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Kine i Tajvana – Konačna antidampinška pristojba – Provedbena uredba (EU) 2015/1429 – Članak 2. stavci 3. i 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 [koji su postali članak 2. stavci 3. i 5. Uredbe (EU) 2016/1036] – Članak 2. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1225/2009 [koji su postali članak 2. stavci 1. i 2. Uredbe 2016/1036] – Izračun uobičajene vrijednosti – Izračun troška proizvodnje – Prodaje istovjetnog proizvoda za domaću potrošnju”

U predmetu T-607/15,

Yieh United Steel Corp., sa sjedištem u Kaohsiung Cityju (Tajvan), koji zastupa D. Luff, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J.-F. Brakeland i A. Demeneix, u svojstvu agenata,

tuženika,

koji podupire

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, sa sjedištem u Luxembourgju (Luksemburg), koji zastupaju J. Killick, G. Forwood i C. Van Haute, odvjetnici,

intervenijent,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1429 od 26. kolovoza 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 224, str. 10.),

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: E. Buttigieg (izvjestitelj), u svojstvu predsjednika vijeća, B. Berke i M. J. Costeira, suci,

tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 18. lipnja 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Yieh United Steel Corp., je društvo sa sjedištem na Tajvanu koje posluje, među ostalim, u proizvodnji i distribuciji hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika (u daljnjem tekstu: dotični proizvod).
- 2 Radi proizvodnje dotičnog proizvoda tužitelj kao sirovinu koristi toplovaljane kolutove koje neposredno proizvodi ili kupuje od Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (u daljnjem tekstu: LISCO), povezanog društva proizvođača toplovaljanih kolutova sa sjedištem u Kini. Dotični proizvod tužitelj prodaje klijentima u Europskoj uniji i klijentima na svojem domaćem tržištu koji obuhvaćaju neovisne daljnje proizvođače i distributere dotičnog proizvoda i njegova povezanog daljnjeg proizvođača, društvo Yieh Mau.
- 3 Nakon pritužbe koju je Eurofer, Europsko udruženje za čelik, ASBL (u daljnjem tekstu: Eurofer), podnio 13. svibnja 2014., Europska komisija objavila je 26. lipnja 2014. Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2014., C 196, str. 9.) u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ((SL 2009., L 343, str. 51., ispravak SL 2016., L 44, str. 20.)), koja je zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.), u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).
- 4 Ispitnim postupkom o dampingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2013. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Istraživanje relevantnih kretanja za potrebe procjene štete obuhvatilo je razdoblje od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2013.
- 5 Dana 22. rujna 2014. tužitelj i njegova povezana društva podnijeli su svoje odgovore na Komisijin antidampinški upitnik. Od 17. do 20. studenoga 2014. obavljen je posjet radi provjere u tužiteljevima prostorijama na Tajvanu.
- 6 Dana 24. ožujka 2015. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2015/501 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 79, str. 23., u daljnjem tekstu: Privremena uredba). Privremenom uredbom uvedena je privremena antidampinška pristojba od 10,9 % na tužiteljev dotični proizvod.
- 7 Dopisom od 25. ožujka 2015. Komisija je tužitelju priopćila svoje privremene zaključke u kojima su iznesena razmatranja i bitne činjenice na temelju kojih je odlučila uvesti privremenu antidampinšku pristojbu (u daljnjem tekstu: privremeni zaključci).
- 8 U privremenim zaključcima Komisija je obradila, među ostalim, pitanje svojeg odbijanja da trošak proizvodnje dotičnog proizvoda umanja za vrijednost recikliranog otpada i pitanje svojeg odbijanja da radi određivanja uobičajene vrijednosti uzme u obzir određene tužiteljeve prodaje u zemlji izvoznici.
- 9 Tužitelj je 20. travnja 2015. podnio svoja očitovanja o privremenim zaključcima.
- 10 Komisija je 23. lipnja 2015. tužitelju poslala svoje konačne zaključke. Tužitelj se 3. srpnja 2015. očitovao o tim zaključcima.

11 Dana 26. kolovoza 2015. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2015/1429 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 224, str. 10., u daljnjem tekstu: pobijana uredba), kojom je izmijenjena Privremena uredba i uvedena antidampinška pristojba od 6,8 % na uvoz dotičnog proizvoda u Uniju, koji proizvodi, među ostalim, tužitelj.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 12 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 27. listopada 2015. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 13 Odlukom od 23. prosinca 2015. predmet je dodijeljen prvom vijeću Općeg suda.
- 14 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 18. ožujka 2016. Eurofer je zatražio intervenciju u ovom postupku u potporu zahtjevu Komisije.
- 15 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 18. travnja 2016. tužitelj je zatražio da se s određenim informacijama sadržanima u tužbi, odgovoru na tužbu i replici povjerljivo postupa u odnosu na Eurofer ako mu se dopusti intervencija. On je svojem zahtjevu priložio verziju navedenih podnesaka koja nije povjerljiva.
- 16 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 19. svibnja 2016. Komisija je zatražila da se s određenim informacijama sadržanima u odgovoru na repliku postupa povjerljivo te je svojem zahtjevu priložila verziju odgovora na repliku koja nije povjerljiva.
- 17 Rješenjem od 20. srpnja 2016. predsjednik prvog vijeća Općeg suda dopustio je Euroferovu intervenciju. Budući da su u skladu s člankom 144. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda tužitelj i Komisija zatražili povjerljivo postupanje s određenim informacijama sadržanima u podnescima spomenutima u točkama 15. i 16. ove presude, navedenim je rješenjem dostava navedenih podnesaka intervenijentu privremeno ograničena na tužiteljevu i Komisijinu verziju koja nije povjerljiva, dok intervenijent eventualno ne podnese očitovanja o zahtjevu za povjerljivo postupanje.
- 18 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 22. kolovoza 2016. tužitelj je zatražio da se s određenim informacijama sadržanima u odgovoru na repliku postupa povjerljivo u odnosu na intervenijenta te je svojem zahtjevu priložio pročišćenu verziju odgovora na repliku koja nije povjerljiva.
- 19 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 12. rujna 2016. intervenijent je djelomično osporio zahtjev za povjerljivo postupanje s tužbom, odgovorom na tužbu i replikom.
- 20 Odlukom od 6. listopada 2016. predmet je primjenom članka 27. stavka 5. Poslovnika dodijeljen drugom vijeću Općeg suda.
- 21 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 9. siječnja 2017. tužitelj je zatražio da se s određenim informacijama sadržanima u njegovim očitovanjima o intervencijskom podnesku postupa povjerljivo u odnosu na intervenijenta te je svojem zahtjevu priložio verziju navedenih očitovanja koja nije povjerljiva.
- 22 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 1. travnja 2017. intervenijent je djelomično osporio zahtjev za povjerljivo postupanje s tužiteljevim očitovanjima o intervencijskom podnesku.
- 23 Rješenjem od 27. rujna 2017., Yieh United Steel/Komisija (T-607/15, neobjavljeno, EU:T:2017:698), predsjednik drugog vijeća Općeg suda djelomično je prihvatio zahtjeve za povjerljivo postupanje koje su podnijeli tužitelj i Komisija.

- 24 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 20. ožujka 2018. tužitelj je zatražio da se s određenim informacijama sadržanima u njegovim očitovanjima o dodatnom intervencijskom podnesku postupa povjerljivo u odnosu na intervenijenta te je svojem zahtjevu priložio verziju navedenih očitovanja koja nije povjerljiva.
- 25 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 23. svibnja 2018. tužitelj je zatražio održavanje rasprave.
- 26 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi članke 1. i 2. pobijane uredbe u dijelu u kojem se odnose na njega;
  - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 27 Komisija i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 28 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe dva tužbena razloga koji se odnose na povredu članka 2. stavaka 3. i 5. Osnovne uredbe (što je postalo članak 2. stavci 3. i 5. Uredbe 2016/1036) i povredu članka 2. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe (što je postalo članak 2. stavci 1. i 2. Uredbe 2016/1036).

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavaka 3. i 5. Osnovne uredbe i na zlouporabi ovlasti

- 29 Tužitelj ističe da je, odbivši prihvatiti njegov zahtjev za umanjenje troška dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni činjenica. Komisija je neopravdano odbila ispitati njegove poslovne knjige kao i njegovu metodu raspodjele troškova, a pogreška u izračunu koju je počinila nije pokrivena diskrecijskom ovlašću kojom raspolaže. To je odbijanje imalo za posljedicu povećanje njegovih troškova proizvodnje kao i udjela vrsta proizvoda za koje je uobičajena vrijednost bila izračunana po osnovi prodaja ostvarenih po cijenama nižima od troškova proizvodnje, dovodeći tako do općenito više uobičajene vrijednosti.
- 30 Kao prvo, Komisija je povrijedila članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe time što je odbila uzeti u obzir tužiteljeve poslovne knjige kao i metodu raspodjele troškova koju je primijenila na gubitke od toplovaljanih kolutova utvrđene u proizvodnji dotičnog proizvoda.
- 31 Tužitelj u tom pogledu i nasuprot Komisijinim tvrdnjama smatra da je proizvodni gubitak uključio u izračun troška proizvodnje dotičnog proizvoda o kojem je Komisija izviještena. Tužitelj ističe da je u svojim očitovanjima o privremenim zaključcima od 20. travnja 2015., na temelju poslovnih knjiga podnesenih u svojem odgovoru na upitnik, objasnio da je na odgovarajući način uključio u svoju tablicu troškova proizvodnje sve proizvodne gubitke u svim stadijima proizvodnje kako glede kolutova koje je sam proizveo tako i glede onih kupljenih od svojeg povezanog dobavljača, LISCO-a. Primijenjena metoda sastojala se od utvrđivanja „jediničnog gubitka proizvodnje” u obliku omjera za sirovine korištene u svim stadijima proizvodnje, a koji se ne dodjeljuje trošku materijala, nego troškovima proizvodnje u sljedećem stadiju proizvodnje, što se naziva „trošak konverzije”. Tako se gubitak proizvodnje ne knjiži kao trošak materijala, nego kao trošak konverzije. Ta metoda raspodjele troškova proizvodnje, nazvana „sustav upravljanja troškovima temeljenim na procesima”, je

računovodstvena tehnika koja je dobro poznata i široko prihvaćena u svijetu i u Tajvanu u smislu članka 2. stavka 5. osnove uredbe, koju je tužitelj objasnio Komisiji prilikom posjeta radi provjere i u svojim očitovanjima o privremenim zaključcima.

- 32 Zanimajući provjerene podatke i metodu raspodjele troškova tužitelja te odbivši uzeti u obzir način na koji je tužitelj knjižio gubitak proizvodnje u svojim troškovima proizvodnje, Komisija je došla do očito pogrešnog zaključka u vezi s gubitkom proizvodnje.
- 33 Tužitelj ističe da se mora poštovati ravnoteža između Komisijine obveze da pravodobno provede ispitni postupak i legitimnih prava gospodarskih subjekata da se njihovi stvarni podaci uzmu u obzir tijekom neutralnog i objektivnog ispitnog postupka i da tijelo zaduženo za ispitni postupak mora koristiti sustav troškovnog računovodstva dotičnog proizvođača kada „prikladno i dostatno” održava troškove nastale zbog proizvodnje dotičnog proizvoda.
- 34 No, Komisija ne osporava to da su poslovne knjige na koje se tužitelj pozvao bile predmet revizije i da se ona obično koristi metodom raspodjele troškova nazvanom „sustav upravljanja troškovima temeljenim na procesima”. Komisija ne dokazuje po čemu se troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom dotičnog proizvoda razumno ne odražavaju u poslovnim knjigama, nego samo izražava dvojbe o činjenici da ta metoda možda ne odražava u ovom slučaju istinsku vrijednost svakog troškovnog elementa. No, te dvojbe proizlaze iz neprikladne formule za izračun i Komisijina proturječno korištenje tužiteljevih poslovnih knjigama, pri čemu ona ne dokazuje po čemu je alternativna metoda kojom se koristi pouzdanija i bolje održava istinsku vrijednost svakog troškovnog elementa kršeći time članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe.
- 35 Tužitelj konkretnije ističe da se u svojim privremenim i konačnim zaključcima kao i u pobijanoj uredbi Komisija pozvala na činjenicu da gubitak proizvodnje toplovaljanih kolutova kupljenih od LISCO-a tužitelj nije knjižio u trošak proizvodnje dotičnog proizvoda, a što je zaključak koji je već sam po sebi očita pogreška u ocjeni činjenica. Usto, Komisijina objašnjenja u njezinim privremenim zaključcima, konačnim zaključcima i pobijanoj uredbi također su očito temeljena na predrasudama i pogrešna su.
- 36 U tom pogledu tužitelj primjećuje, prije svega, da formula za izračun, kojom se Komisija koristila u svojim privremenim zaključcima radi izračuna obujma toplovaljanih kolutova potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda i prema kojoj je taj obujam jednak ukupnom trošku sirovina po kupljenom toplovaljanom kolutu u odnosu na trošak kupnje toplovaljanih kolutova, nije primjerena ako se vodi računa o tužiteljevoj metodi troškovnog računovodstva. Ovo utvrđenje opovrgava pogrešan zaključak Komisije prema kojem je obujam potrošenih toplovaljanih kolutova jednak obujmu proizvodnje dotičnog proizvoda, dok bi obujam potrošenih sirovina morao biti veći od obujma dotičnog proizvoda da je gubitak proizvodnje bio pravilno knjižen.
- 37 Potom, razlozi koje je Komisija iznijela u svojim konačnim zaključcima također su pogrešni. Kao prvo, nijedna od informacija koje je tužitelj pružio tijekom izlaganja svoje računovodstvene metode nije bila nova za Komisiju prilikom priopćavanja privremenih zaključaka jer su sve raspodjele troškova, uključujući one povezane s gubitkom proizvodnje, jasno proizlazile iz tablice troškova proizvodnje koje je tužitelj pružio u svojem odgovoru na antidampinški upitnik, to jest tablice u dokumentu 54 koji je priložen tom upitniku. U svojem odgovoru na privremene zaključke tužitelj je također podnio novi radni list kojim se troškovi konverzije raspodjeljuju kako bi odrazili gubitak proizvodnje, a taj plan je sastavljen isključivo od podataka koji se nalaze u privremenim zaključcima.
- 38 Kao drugo, jedinični gubitak proizvodnje kojim se poslužio radi knjiženja troška konverzije primijenjen je u pogledu vrijednosti na sve elemente troška konverzije, uključujući opće troškove, čime je na prikladan način osigurano da se svi troškovi povezani s gubitkom proizvodnje, uključujući gubitak stvoren režijskim troškovima korištenima za proizvodnju „izgubljenog” materijala, ispravno preuzmu u njegov sustav troškovnog računovodstva.

- 39 Kao treće, suprotno od onog što Komisija tvrdi, trošak sirovina uključen u gubitak proizvodnje nije niži od potraživanog iznosa odbitka otpada, a što proizlazi iz tužiteljeva tabličnog kalkulatora s objašnjenjima, koji je spomenut u točki 37. ove presude. Komisija je tako očito propustila uzeti u obzir tužiteljeve stvarne podatke i metodu troškovnog računovodstva u vezi s gubitkom proizvodnje. Nadalje, da je Komisija ispravno uzela u obzir dostavljene podatke i da je slijedila metoda kojom se sama koristila u svojim privremenim zaključcima radi utvrđivanja potrošnje sirovina, ona bi bila u mogućnosti utvrditi stvarnu „količinu” sirovina potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda.
- 40 Naposljetku, Komisija je u pobijanoj uredbi mogla lako izračunati stvarnu „količinu” toplovaljanih kolutova potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda, i to na temelju dostupnih podataka koristeći se metodom koju je sama primijenila u privremenom stadiju, nasuprot onome što Komisija tvrdi u uvodnoj izjavi 61. pobijane uredbe.
- 41 Tužitelj također odbija prigovor koji je Komisija iznijela i prema kojem je on pružio „nepotpune i promjenjive” podatke o troškovima proizvodnje tijekom razdoblja ispitnog postupka i nakon posjeta radi provjere. Tužitelj primjećuje u tom pogledu da je u svojem odgovoru na upitnik odgovorio na sve točke, da se potom unutar rokova uskladio sa svim Komisijinim zahtjevima prije, tijekom i nakon provjere na licu mjesta, da je objasnio zašto su troškovi proizvodnje bili izmijenjeni kada je na Komisijin zahtjev dostavio drugu tablicu s troškovima proizvodnje, da je odgovorio na Komisijin cijeli dodatni upitnik dostavljen 9. veljače 2015. nakon posjeta radi provjere i da je svoju metodu raspodjele troškova ponovno objasnio u svojim očitovanjima o privremenim zaključcima u kojima je po prvi put bilo spomenuto odbijanje da se prihvati odbitak otpada. Takvom je metodom obezvrijeđena svaka informacija o količinama toplovaljanih kolutova. No, Komisija je raspolagala tom informacijom.
- 42 Usto, Komisijin navod prema kojem ona nije raspolagala dovoljnim podacima o „količinama” toplovaljanih kolutova potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda, „koji su nužni za provjeru točnosti [tužiteljevih] navoda”, također je stoga pogrešan.
- 43 Kao prvo, informacije o količinama „crnih” kolutova, to jest onih kupljenih i korištenih za proizvodnju dotičnog proizvoda, pružene su u dokumentu 56 priloženom odgovoru na upitnik, dok je u tablici u dokumentu 6 naslovljenom „Usporedba prodaja” (list naslovljen „Raščlamba po vrsti proizvoda”) i sastavljenom po provjeri, on naveo količinu prodanih „crnih” kolutova koji su svi bili interno proizvedeni, tako da je Komisija mogla doći do količine „crnih” kolutova kupljenih i potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda tako što je napravila prilično jednostavan izračun i da su, prema tome, potrebne informacije o obujmu bile pružene tijekom upravnog postupka. On je također napravio jasnu razliku između kupljenih i prodanih „crnih” i „bijelih” (ili „br. 1”) kolutova. Kao drugo, tužitelj je uvijek odgovorio na Komisijina pitanja tijekom ispitnog postupka i posebne informacije o količinama toplovaljanih kolutova kupljenih i potrošenih za proizvodnju dotičnog proizvoda nisu bile zatražene u odgovoru na upitnik, iako su u dokumentu 56 priloženom odgovoru na upitniku pružene informacije o količini „crnih” kolutova. Tijekom provjere tužitelj je također pružio informacije o količini „crnih” kolutova prodanih nakon dodatne obrade (tablica u dokumentu 6 „Usporedba prodaja”), a što je omogućilo utvrđivanje količine „crnih” kolutova korištenih za proizvodnju na kraju proizvodnog lanca. Nakon provjere Komisija je dostavila dopunski upitnik u kojem nije zahtijevala dodatne informacije o količinama kupljenih ili potrošenih toplovaljanih kolutova. Kao treće, informacije o obujmu kupljenih toplovaljanih kolutova nisu bile relevantne u ovom slučaju jer je Komisija svakako odlučila da u obzir ne uzme trošak tih kupnji i da ga zamijeni troškom interno proizvedenih toplovaljanih kolutova.
- 44 Tužitelj dodaje da su se sve informacije i svi dokumenti koje je dostavio Komisiji nakon provjere na licu mjesta i na temelju njezina zahtjeva, kao i u njegovim očitovanjima o Komisijinim zaključcima, zasnivali na podacima i tablicama koje je Komisija primila prije posjeta radi provjere na licu mjesta ili koje je ona sama stvorila te ih nije bilo potrebno stvarno provjeriti.

- 45 Komisija nije u stanju pokazati dokument koji potvrđuje da je od tužitelja jasno zahtijevala da joj dostavi navodno nedostajuće podatke o kupljenom i potrošenom obujmu toplovaljanih kolutova i da ih je tužitelj odbio dostaviti jer je u stvarnosti ovaj potonji po prvi put saznao iz dokumenta s konačnim zaključcima da Komisija problematičnim smatra stvarnu količinu sirovine potrošenu za proizvodnju dotičnog proizvoda.
- 46 Općenitije, tužitelj primjećuje da Komisija nikada nije formalno zatražila informacije o količinama, da se to pitanje ne nalazi ni u standardnom ni u dodatnom obrascu, da ga je Komisija zatražila samo jednom tijekom provjere, da je tužitelj pružio informacije u vezi s količinama na koje upućuje dokument 56 priložen upitniku, da se Komisija nije, međutim, nikada vratila na to pitanje kada je tijekom provjere iznijela zamisao, koju je konačno prihvatila, da trošak kupljenih toplovaljanih kolutova zamijeni troškom interno proizvedenih toplovaljanih kolutova i da je nakon provjere Komisija samo zatražila od njega da joj dostavi novu tablicu s troškovima proizvodnje u kojoj je trošak kupljenih kolutova zamijenjen troškom interno proizvedenih kolutova.
- 47 Zaključno, Komisijini navodi prema kojima tužitelj nije pružio dovoljno podataka ili je zanemario svoju dužnost suradnje nisu osnovani i ne mogu opravdati njezino odbijanje da prihvati njegove poslovne knjige i uobičajenu metodu raspodjele troškova koju je on primijenio, a čime se jasno krši članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe.
- 48 Kao drugo, zbog navedene povrede Komisija je došla do očito pogrešnog zaključka da gubitak proizvodnje kupljenih toplovaljanih kolutova tužitelj nije u cijelosti uvrstio u trošak proizvodnje dotičnog proizvoda, tako da je Komisija također pogrešno odbila umanjiti trošak proizvodnje dotičnog proizvoda za reciklirani otpad, što je umjetno napuhalo uobičajenu vrijednost, čime je prekršen članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe.
- 49 U tom pogledu tužitelj primjećuje da ako, kao što to Komisija tvrdi, situacija koja se razmatra potpada pod članak 2. stavak 4. Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 4. Uredbe 2016/1036), kojim se daju objašnjenja o stavku 3. tog članka, ovaj potonji stavak jest nužno relevantan. Štoviše, budući da se tim stavkom naglašavaju cijene koje su „umjetno niske”, isti se jasno odnosi na navodne prodaje ostvarene uz gubitak. Naposljetku, samo članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe predviđa izračun uobičajene vrijednosti te pogreška u Komisijinu izračunu, kojom je uobičajena vrijednost umjetno povećana, krši, dakle, taj članak.
- 50 Kao treće, odbijanjem da prihvati umanjene za reciklirani otpad Komisija je također počinila zlouporabu ovlasti jer se antidampinškim propisima koristila kako bi Unijinu industriju zaštitila povrh ispregovarane ravnoteže koju je za dotični proizvod uspostavila Svjetska trgovinska organizacija (WTO).
- 51 Komisija i intervenijent osporavaju tužiteljevu argumentaciju.
- 52 Uvodno valja podsjetiti, kao što je to Sud naglasio, da određivanje uobičajene vrijednosti proizvoda predstavlja jednu od ključnih faza prije utvrđivanja postojanja eventualnog dampa. U tom pogledu, iz teksta i iz strukture članka 2. stavka 1. prvog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 1. prvi podstavak Uredbe 2016/1036) proizlazi da kod utvrđivanja uobičajene vrijednosti valja u načelu ponajprije uzeti u obzir stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti u uobičajenom tijeku trgovine. Naime, na temelju članka 2. stavka 3. prvog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 3. prvi podstavak Uredbe 2016/1036) nije moguće odstupiti od tog načela osim ako ne dolazi ni do kakve prodaje istovrsnog proizvoda u „uobičajenom tijeku trgovine” ili ako su te prodaje nedovoljne ili ako te prodaje ne dopuštaju valjanu usporedbu. Ta odstupanja od metode određivanja uobičajene vrijednosti na temelju stvarnih cijena taksativno su određena (vidjeti presudu od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245*, t. 20. i 21. i navedenu sudsku praksu).

- 53 Sud je također istaknuo da svrha pojma uobičajenog tijeka trgovine jest osigurati da uobičajena vrijednost nekog proizvoda što više odgovara uobičajenoj cijeni istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu izvoznika. Ako je neka prodaja zaključena s pogodbama koje ne odgovaraju trgovinskoj praksi u pogledu istovrsnog proizvoda na tržištu u trenutku koji je odlučan za određivanje postojanja ili nepostojanja dampainga, ona ne predstavlja odgovarajuću osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti istovrsnog proizvoda na predmetnom tržištu (presuda od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 28.).
- 54 No, ni Sporazum o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.; u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum), koji se nalazi u Dodatku 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.), ni Osnovna uredba ne sadržavaju definiciju pojma „uobičajeni tijek trgovine”. Dakako, Osnovna uredba izričito predviđa u članku 2. dva slučaja prodaje koji, pod određenim uvjetima, ne mogu predstavljati takav tijek trgovine. Kao prvo, članak 2. stavak 1. treći podstavak Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 1. treći podstavak Uredbe 2016/1036) određuje da se za cijene između stranaka koje su povezane ili koje su se međusobno dogovorile o kompenzaciji ne može smatrati da su u uobičajenom tijeku trgovine te se ne mogu upotrijebiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti, osim ako se iznimno utvrdi da taj odnos ne utječe na njih (vidjeti presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 23. i navedenu sudsku praksu). Kao drugo, na temelju članka 2. stavka 4. prvog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 4. prvi podstavak Uredbe 2016/1036) za prodaju istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice, odnosno izvoznu prodaju u treću zemlju po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje može se smatrati da nije u uobičajenom tijeku trgovine samo ako se utvrdi da se prodaja odvija tijekom dužeg razdoblja u značajnim količinama i po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom razdoblju (vidjeti presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 23. i 24. i navedenu sudsku praksu).
- 55 Članak 2. Osnovne uredbe ne sadržava zato taksativni popis metoda koje omogućavaju određivanje jesu li se cijene primjenjivale u uobičajenom tijeku trgovine. U tom smislu Sud je odredio da se pojam uobičajenog tijeka trgovine odnosi na karakter samih predmetnih prodaja. Njegova svrha je isključiti, radi određivanja uobičajene vrijednosti, slučajeve u kojima prodaje na domaćem tržištu nisu ugovorene pod uobičajenim uvjetima trgovine, osobito kad se neki proizvod prodaje po cijeni koja je niža od troškova proizvodnje ili kad je do transakcija došlo među partnerima koji su povezani ili koji su se dogovorili o kompenzaciji (vidjeti presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 25. i navedenu sudsku praksu).
- 56 U ovom je slučaju nesporno da se radi usporedbe uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda s izvoznim cijenama tog proizvoda Komisija koristila u okviru ispitnog postupka sa 784 vrste dotičnog proizvoda koji tužitelj proizvodi, a koje se identificiraju kontrolnim brojevima proizvoda. Ona je istaknula da je za 21 vrstu proizvoda obujam prodaje na domaćem tržištu bio manji od 5 % obujma izvezenog u Uniju, tako da predmetne domaće prodaje nisu reprezentativne u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe. Osim toga, zaključak prema kojem je za manjinu tužiteljevih prodaja Komisija smatrala da je, nasuprot tužiteljevim navodima, prodajna cijena bila niža od troškova proizvodnje u smislu članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe, proizlazi iz Komisijina odbijanja zahtjeva da se dotični troškovi proizvodnje umanje za reciklirani otpad, što je tužitelj zatražio u tablici u dokumentu 54 koji je priložen odgovoru na antidampinški upitnik.
- 57 Kao što proizlazi iz točaka 30., 48. i 50. ove presude, tužitelj ističe u potporu ovom tužbenom razlogu da je svojim odbijanjem da trošak proizvodnje dotičnog proizvoda umanje za vrijednost recikliranog otpada Komisija povrijedila članak 2. stavke 3. i 5. Osnove uredbe i počinila zlouporabu ovlasti.

- 58 Glede, kao prvo, navodno povrede članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, valja podsjetiti da u skladu s tom odredbom, ako se istovjetan proizvod ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako zbog posebne situacije na tržištu takva prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu, uobičajena vrijednost istovrsnog proizvoda izračunava se na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti, odnosno na temelju izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u uobičajenom tijeku trgovine, pod uvjetom da su te cijene reprezentativne. Tom istom odredbom određeno je da se može smatrati da postoji određena situacija na tržištu za dotični proizvod u smislu prethodne rečenice, među ostalim ako su cijene umjetno niske, ako postoji značajna trgovina razmjene ili ako postoje dogovori o nekomercijalnoj preradi (presuda od 15. rujna 2016., PT Musim Mas/Vijeće, T-80/14, neobjavljena, EU:T:2016:504, t. 64.).
- 59 Osim toga, kao što je to istaknuto u točkama 52. do 55. ove presude, svrha pojma uobičajenog tijeka trgovine iz članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe jest isključiti, radi određivanja uobičajene vrijednosti, slučajeve u kojima prodaje na domaćem tržištu nisu ugovorene pod uobičajenim uvjetima trgovine, osobito kad se neki proizvod prodaje po cijeni koja je niža od troškova proizvodnje u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka iste uredbe.
- 60 Okolnost da je uobičajena vrijednost u ovom slučaju izračunana za određeni broj komercijalnih poslova koje je tužitelj prijavio ne proizlazi iz zaključka o „posebnoj situaciji na tržištu za dotični proizvod” u smislu članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, nasuprot onome što tužitelj daje do znanja, već je ona izravna posljedica Komisijina zaključka da je dotični proizvod prodavan po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni) uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka Osnovne uredbe, nakon što je Komisija odbila zahtjev za odbitak otpada koji je tužitelj podnio.
- 61 Prema tome, budući da se u članku 2. stavku 3. Osnovne uredbe navode različite situacije koje određuju obvezu tijela zaduženog za ispitni postupak da izračuna uobičajenu cijenu dotičnog proizvoda proizvođača izvoznika, povreda navedene odredbe u svakom se slučaju ne može utvrditi radi poništenja pobijane uredbe, neovisno o zaključku o kršenju članka 2. stavka 4. iste uredbe. Naime, kao što je istaknuto, među ostalim, u točki 60. ove presude, pobijana uredba isključuje neke domaće prodaje iz određivanja uobičajene cijene iz razloga što njima nije ostvarena dobit u smislu članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe, dok za ostatak tužitelj ne osporava u okviru ove tužbe metodu koju je Komisija slijedila radi izračuna uobičajene vrijednosti, kako je navedena u članku 2. stavku 3. Osnovne uredbe.
- 62 Glede, kao drugo, navodne povrede članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe, valja podsjetiti da je zaključak, prema kojem prodajama predmetnog proizvoda nije ostvarena dobit u smislu članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe, bio posljedica toga što je uslijed nedostatnih dokaza Komisija odbila prihvatiti zahtjev da se trošak proizvodnje dotičnog proizvoda umani za vrijednost recikliranog otpada po osnovi gubitka toplovaljanih kolutova koji nastane u trenutku proizvodnje dotičnog proizvoda. Tužitelj smatra da je navedenim odbijanjem povrijeđen, osim članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, i članak 2. stavak 5. te uredbe jer je Komisija pogriješila kada je odbila uzeti u obzir njegove poslovne knjige i njegovu metodu raspodjele troškova primijenjenu na gubitke proizvodnje.
- 63 Iz članka 2. stavka 5. prvog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 5. prvi podstavak Uredbe 2016/1036) proizlazi da se troškovi uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda koji se razmatra.

- 64 Prema članku 2. stavku 5. drugom podstavku Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 5. drugi podstavak Uredbe 2016/1036), troškovi u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno, ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.
- 65 Članak 2. stavak 5. treći podstavak Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 5. treći podstavak Uredbe 2016/1036) dodaje da se u obzir uzimaju dokazi podneseni na temelju ispravne alokacije troškova, pod uvjetom da se ista alokacija koristila u prošlosti.
- 66 Tako iz teksta članka 2. stavka 5. prvog podstavka Osnovne uredbe slijedi da su poslovne knjige koje vodi stranka iz ispitnog postupka glavni izvor informacija za utvrđivanje troškova proizvodnje dotičnog proizvoda i da uporaba podataka iz navedenih knjiga predstavlja pravilo, a prilagođavanje ili zamjena tih podataka na drugoj razumnoj osnovi je iznimka. Budući da se odstupanje ili iznimka od općeg pravila mora usko tumačiti, treba smatrati da se sustav iznimki koji proizlazi iz članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe mora usko tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2016., PT Musim Mas/Vijeće, T-80/14, neobjavljenu, EU:T:2016:504, t. 68., 69. i 83.).
- 67 Nadalje, u pogledu tereta dokazivanja postojanja čimbenika koji opravdavaju primjenu članka 2. stavka 5. prvog podstavka Osnovne uredbe, kada institucije smatraju da moraju zanemariti troškove proizvodnje iz poslovnih knjiga stranke obuhvaćene ispitnim postupkom i zamijeniti ih drugom cijenom koja se smatra razumno, one se moraju osloniti na izravne dokaze ili barem na indicije koje upućuju na postojanje čimbenika na temelju kojeg je izvršena prilagodba (presuda od 15. rujna 2016., PT Musim Mas/Vijeće, T-80/14, neobjavljena, EU:T:2016:504, t. 82.).
- 68 Naposljetku, valja također podsjetiti da u području mjera trgovinske zaštite institucije zbog kompleksnosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati raspoložu širokom ovlašću ocjene (vidjeti presudu od 23. rujna 2009., Dongguan Nanzha Leco Stationery/Vijeće, T-296/06, neobjavljenu, EU:T:2009:347, t. 40. i navedenu sudsku praksu). Stoga je nadzor ocjena koje donose institucije od strane suda Unije ograničen na provjeru toga jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili postoji li zlouporaba ovlasti (vidjeti presude od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće, T-35/01, EU:T:2004:317, t. 48. i 49. i navedenu sudsku praksu, i od 4. listopada 2006., Moser Baer India/Vijeće, T-300/03, EU:T:2006:289, t. 28. i navedenu sudsku praksu). Taj ograničeni sudski nadzor proteže se osobito na odabir različitih metoda za izračun dampinške marže i ocjenu uobičajene vrijednosti proizvoda (vidjeti presudu od 23. rujna 2009., Dongguan Nanzha Leco Stationery/Vijeće, T-296/06, neobjavljenu, EU:T:2009:347, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 69 S obzirom na ta razmatranja valja ispitati je li se Komisijinim odbijanjem da prihvati umanjenje troška proizvodnje dotičnog proizvoda za reciklirani otpad, kako ga je tužitelj zatražio, prekršio članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe.
- 70 Prije svega, očito je, kao što proizlazi iz sudske prakse navedene u točkama 66. i 67. ove presude, da članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe nije obvezivao Komisiju da bezuvjetno i bez provedbe nužnih provjera prihvati informacije o troškovima proizvodnje i odbitku otpada koje su sadržane u tužiteljevim poslovnim knjigama.
- 71 Taj zaključak potvrđuje članak 6. stavak 8. Osnovne uredbe (koji je postao članak 6. stavak 8. Uredbe 2016/1036) koji određuje da se, osim u slučajevima iz članka 18. Osnovne uredbe (koji je postao članak 18. Uredbe 2016/1036), točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi ispituje u mjeri u kojoj je moguće (vidjeti po analogiji presudu od 15. lipnja 2017., T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, t. 32.), i to unatoč tužiteljevu navodu da, s jedne strane, metoda za

raspodjelu troškova, nazvana „sustav upravljanja troškovima temeljenim na procesima” koju je on koristio radi izračuna troška proizvodnje dotičnog proizvoda, jest dobro poznata i prihvaćena i da su, s druge strane, poslovne knjige vođene u skladu s računovodstvenim načelima opće prihvaćenima na Tajvanu. Slično tome, članak 6.6. Antidampinškog sporazuma predviđa da će se osim u okolnostima navedenima u članku 6.8. nadležna tijela za vrijeme ispitnog postupka, „u vezi s točnošću, zadovoljiti informacijama primljenim od zainteresiranih stranaka na temelju kojih se zasnivaju njihovi nalazi”. U kontekstu određivanja antidampinških mjera ta je obveza provjere odraz općenitijeg načela koje svakom tijelu nalaže da unatoč svojoj širokoj diskrecijskoj ovlasti precizno ispita dokaze dovoljne kvalitete i na njima zasnjuje svoju ocjenu (vidjeti po analogiji presudu od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 101. (neobjavljena)).

- 72 U tom kontekstu valja podsjetiti osobito da iz članka 6. stavka 2. Osnovne uredbe (koji je postao članak 6. stavak 2. Uredbe 2016/1036) proizlazi da Komisijine službe pripremaju i dostavljaju upitnik zainteresiranim strankama kako bi pribavile podatke potrebne za antidampinški ispitni postupak i da su navedene stranke obvezne tim službama dostaviti podatke koji će im omogućiti uspješno vođenje antidampinškog ispitnog postupka (presuda od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 50. i 51.).
- 73 Taj je zaključak još potvrđen člankom 16. stavcima 1. i 3. Osnovne uredbe (što je postalo članak 16. stavci 1. i 3. Uredbe 2016/1036), prema kojem je, s jedne strane, Komisija ovlaštena obaviti posjete kako bi, među ostalim, provjerila dostavljene podatke o doppingu i šteti i, s druge strane, se dotična poduzeća obavještavaju o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta, iako time ne treba isključiti zahtjeve tijekom provjere za daljnje podatke koji se mogu pružiti s obzirom na primljene podatke. Iz toga osobito proizlazi da se informacije koje se nalaze u knjigama dotičnog poduzetnika moraju unakrsno provjeriti.
- 74 Naime, jedan od instrumenata kojim tijelo zaduženo za ispitni postupak raspolaže kako bi ispunilo svoju obvezu na temelju članka 6. stavka 8. Osnovne uredbe jest posjet radi provjere na licu mjesta na temelju članka 16. iste uredbe ako navedeno tijelo to smatra svrsishodnim. Članak 6.7. Antidampinškog sporazuma predviđa da „[s] ciljem provjere primljenih informacija ili pribavljanja daljnjih detalja, nadležna tijela mogu, ako je to potrebno, obavljati ispitni postupak na državnom području drugih [država] članica, pod uvjetom da dobiju pristanak poduzeća u pitanju, te da obavijeste predstavnike vlade [države] članice o kojoj je riječ, i ako se ta [država] članica ne protivi ispitnom postupku”.
- 75 Kao što je to Opći sud presudio, odgovori stranaka na upitnik predviđen u članku 6. stavku 2. Osnovne uredbe kao i kasnija provjera, koju Komisija može provesti na licu mjesta i koja je predviđena u članku 16. iste uredbe, ključni su za odvijanje antidampinškog postupka (vidjeti presudu od 30. travnja 2015., VTZ i dr./Vijeće, T-432/12, neobjavlenu, EU:T:2015:248, t. 29. i navedenu sudsku praksu).
- 76 Valja podsjetiti također da, u skladu s člankom 18. stavkom 3. Osnovne uredbe (koji je postao članak 18. stavak 3. Uredbe 2016/1036), „[a]ko podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima ipak oni se ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla”. Usto, iz članka 18. stavaka 3. i 6. Osnovne uredbe (što je postalo članak 18. stavci 3. i 6. Uredbe 2016/1036) proizlazi da se podacima koje su zainteresirane stranke obvezne dostaviti Komisiji institucije Unije moraju koristiti kako bi utvrdile nalaze antidampinškog ispitnog postupka te da te iste stranke ne smiju izostaviti relevantne podatke. Potrebnost podatka ocjenjuje se u svakom slučaju zasebno (presuda od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 52.).
- 77 Osim toga, kao što je to sud Unije istaknuo, na Komisiji je doduše, kao istražnom tijelu, da utvrdi postojanje doppinga, štete i uzročnosti između doppinga i štete. Međutim, budući da nijedna odredba Osnovne uredbe ne dodjeljuje Komisiji ovlast prisiljavanja zainteresiranih stranaka

na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka, Komisija ovisi o dobrovoljnoj suradnji tih stranaka da joj pruže potrebne podatke (vidjeti po analogiji presudu od 30. travnja 2015., VTZ i dr./Vijeće, T-432/12, neobjavljenu, EU:T:2015:248, t. 29.).

- 78 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je namjena provjere omogućiti Komisiji da ispuni svoju zadaću, a osobito da razumije i provjeri načine sastavljanja podataka i, općenitije, osigura „točnost” podataka koje je dostavio poduzetnik koji je podvrgnut provjeri, i koji mora najbolje što može i iscrpno odgovoriti na pitanja koja je Komisija postavila i ne smije propustiti dostaviti sve podatke i korisna objašnjenja kako bi ona mogla provesti nužna unakrsna ispitivanja radi provjere točnosti dostavljenih podataka i pravodobnog izvođenja razumno ispravnih zaključaka, a u svakom slučaju prije kraja provjere, jer se inače ti podaci i objašnjenja ne mogu uzeti u obzir. Kao što je to intervenijent s pravom istaknuo, to je slučaj osobito kada se, kao ovdje, radi o brojčanim podacima koji se mogu sastavljati na temelju različitih hipoteza i čija je provjera ključna da se osigura cjelovitost postupka, osobito kada je, među ostalim, nesporno da je tužitelj prijavio nisku dobit od [*povjerljivo*]¹ od domaće prodaje dotičnog proizvoda.
- 79 U tom potonjem pogledu mora se podsjetiti, kao što je to istaknuto osobito u točkama 54. i 55. ove presude, da se na temelju članka 2. stavka 4. prvog podstavka Osnovne uredbe prodaja dotičnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni) uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove može pod određenim uvjetima smatrati da nije u uobičajenom tijeku trgovine. Svrha pojma uobičajenog tijeka trgovine je isključiti, radi određivanja uobičajene vrijednosti, slučajeve u kojima prodaje na domaćem tržištu nisu ugovorene pod uobičajenim uvjetima trgovine, osobito kad se neki proizvod prodaje po cijeni koja je niža od troškova proizvodnje (vidjeti presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 25. i navedenu sudsku praksu).
- 80 Provjera profitabilnosti prodaje na domaćem tržištu je tako ključan element antidampinškog ispitnog postupka. U tu svrhu antidampinški upitnik predviđa osobito dva odjeljka naslovljena „Trošak proizvodnje” (odjeljak F) i „Profitabilnost” (odjeljak G). Provjera na licu mjesta omogućava Komisiji da provede druge nadzore nakon odgovora primljenih u međuvremenu od poduzetnika koji je predmet nadzora.
- 81 No, Komisija smatra da je ispitni postupak otkrio da je računovodstvena tehnika koju je tužitelj koristio kako bi uknjižio odbitak predmetnog otpada istome omogućila da prvo oduzme materijalne gubitke pretrpljene tijekom postupka proizvodnje, potom one materijalne gubitke koji su pretvoreni u otpad, a što je u konačnici dovelo do dvostrukog odbitka ovih potonjih od troška proizvodnje. Iako je tijekom posjeta radi provjere na licu mjesta tužitelj pokušao objasniti svoj sustav troškovnog računovodstva, on je tek nakon donošenja Privremene uredbe objasnio u svojim očitovanjima o privremenim zaključcima od 20. travnja 2015. da su u njegovu analitičkom knjigovodstvenom sustavu materijalni gubici od otpada u stvarnosti dio režijskih troškova proizvodnje, tako da se ne nalaze u trošku proizvodnje.
- 82 Komisija ističe u tom pogledu da vrlo konkretna metoda raspodjele troškova, koju tužitelj koristi i koja se zasniva na „primarnim troškovima”, jer prema samim tužiteljevima objašnjenjima raspoređuje jedinični gubitak proizvodnje na različite elemente troška konverzije, kao što su troškovi radne snage, amortizacije, troškovi električne energije ili drugi troškovi konverzije, ima za posljedicu miješanje podataka o dobro definiranim troškovima proizvodnje i općih podataka o režijskim troškovima, uz rizik od dvostrukog odbitka troška proizvodnje i umjetnog smanjenja troškova koje obuhvaća, te ne omogućava preciznu provjeru toga odražavaju li se troškovi povezani s proizvodnjom i prodajom razumno u poslovnim knjigama.

¹ Povjerljivi podaci su izostavljeni.

- 83 Komisija, osim toga, ističe da je ona bila suočena s drugim problemima radi provjere točnosti tužiteljeve tvrdnje da trošak proizvodnje treba revidirati na niže zbog potraživanog odbitka otpada. S jedne strane, kao što je to također navedeno u uvodnoj izjavi 76. Privremene uredbe čiji su zaključci potvrđeni u uvodnoj izjavi 62. pobijane uredbe, Komisija podsjeća da ona nije mogla uzeti u obzir podatke o kupovnoj cijeni velikog obujma toplovaljanih kolutova koje je tužitelj kupio od svojeg povezanog dobavljača LISCO-a jer te cijene nisu bile utvrđene prema načelu nepristrane transakcije, a taj zaključak tužitelj nije osporio. S druge strane i prije svega, a kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 61. pobijane uredbe, tužitelj nije ni u jednom trenutku tijekom upravnog postupka dostavio pouzdane i precizne informacije o stvarnim količinama kupljenih toplovaljanih kolutova koji su konkretno potrošeni u postupku proizvodnje dotičnog proizvoda, nego se pozvao na svoje računovodstvene metode, iako je nesporno da on također prodaje toplovaljane kolutove, koji se stoga ne koriste svi u navedenom postupku.
- 84 U tom pogledu Komisija tvrdi, kao prvo, da se u tablici s troškovima proizvodnje, na koju se odnosi dokument 54 koji je tužitelj dostavio u odgovoru na antidampinški upitnik, ne navodi ukupna „količina” toplovaljanih kolutova koji su „kupljeni i potrošeni” u postupku proizvodnje dotičnog proizvoda, iako on također prodaje toplovaljane kolutove.
- 85 Komisija tvrdi, kao drugo, da se revidirana tablica s troškovima proizvodnje dotičnog proizvoda, koju je tužitelj dostavio na kraju posjeta radi provjere na licu mjesta 17. studenoga 2014. u odgovoru na zahtjev, postavljen na početku navedenog posjeta, za dostavu informacija o količini toplovaljanih kolutova kupljenih od LISCO-a – jer, među ostalim, s jedne strane, prvotna tablica s troškovima proizvodnje dotičnog proizvoda nije pravila razliku između troškova proizvodnje proizvoda izrađenog od kolutova kupljenih od LISCO-a i troška proizvodnje proizvoda koji se izrađuje od interno proizvedenih kolutova i jer, s druge strane, tužitelj nije zasebno prijavio trošak proizvodnje toplovaljanih kolutova i trošak proizvodnje dotičnog proizvoda koji se izrađuje od njih – odnosila samo na „vrijednost stjecanja” kupljenih kolutova, a ne na njihovu količinu, kao što je to bilo zatraženo.
- 86 Komisija tvrdi, kao treće, da su u drugoj revidiranoj tablici s troškovima proizvodnje koju je tužitelj dostavio nakon posjeta radi provjere na licu mjesta 21. studenoga 2014., tijekom kojeg je Komisija zatražila od tužitelja da joj u tablici iz dokumenta 54 dostavljenoj u odgovoru na antidampinški upitnik navede mjesto na kojem se nalaze informacije o stvarnom obujmu toplovaljanih kolutova „koji su kupljeni i potrošeni u proizvodnji dotičnog proizvoda”, objasnivši da je morao zamijeniti podatke o kupnji kolutova podacima o internoj proizvodnji, jedinični troškovi proizvodnje bili niži od troškova koji su dostavljeni u antidampinškom upitniku i provjereni na licu mjesta, te, prema tome, nisu mogli biti korišteni jer se više nisu mogli provjeriti.
- 87 Valja utvrditi u tom pogledu da tužitelj ne osporava činjenicu da on ni u jednom trenutku nije naveo točnu količinu toplovaljanih kolutova kupljenih od svojeg povezanog dobavljača, LISCO-a, koji su konkretno korišteni u proizvodnji dotičnog proizvoda.
- 88 No, kao što je to istaknuto u točki 78. ove presude te čak pod pretpostavkom da je tužitelj pravodobno dostavio sva potrebna objašnjenja za metodu raspodjele troškova kojom se koristio i da se navedena metoda može smatrati široko prihvaćenom i poznatom, Komisija je u svakom slučaju imala pravo zahtijevati od tužitelja da joj dostavi sve bitne informacije koje je smatrala nužnima za shvaćanje načina sastavljanja predmetnih podataka i provjeru točnosti zatraženog odbitka otpada, i konkretnije informacije o svim količinama toplovaljanih kolutova koji su konkretno korišteni za proizvodnju dotičnog proizvoda i koji su bili glavni čimbenik u trošku proizvodnje dotičnog proizvoda, a bez kojih se vrijednosno izražene informacije nisu mogle provjeriti unakrsnim ispitivanjem, te je pravilnu usporedbu prodaja bilo nemoguće provesti. Kao što to Komisija i intervenijent s pravom tvrde te kao što proizlazi iz uvodne izjave 61. pobijane uredbe, mora postojati mogućnost da se vrijednosno

izražene informacije prijavljene u izvješćima provjere u što je većoj mjeri pomoću pouzdanih kvantitativnih podataka kako bi se osiguralo da izvješća vjerno odražavaju položaj poduzetnika i kako bi se u ovom slučaju mogla provjeriti valjanost metode raspodjele troškova koju je tužitelj primijenio.

- 89 Ne mogu se prihvatiti argumenti koje je tužitelj istaknuo kako bi opravdao nedostavljanje informacija o točnom obujmu kupnje toplovaljanih kolutova konkretno korištenih za proizvodnju dotičnog proizvoda.
- 90 Prije svega i suprotno tužiteljevoj tvrdnji, upravo je u odjeljku F, naslovljenom „Troškovi proizvodnje”, točki 2., naslovljenoj „Proizvodni postupak i trošak proizvodnje proizvoda koji je predmet ispitnog postupka”, stavku 6. antidampinškog upitnika zatražena dostava informacije o obujmu „ukupnih kupnji sirovina korištenih u proizvodnji proizvoda koji je predmet ispitnog postupka”, dok je, kao što proizlazi iz točke 102. ove presude, tužitelj dostavio po toj osnovi dokument 56 o obujmu potrošnje toplovaljanih kolutova s obzirom na sve proizvode izrađene od tih kolutova a da ga nije ograničio na kolutove potrošene za izradu samo dotičnog proizvoda.
- 91 Osim toga, stoga što je, kako je to istaknuto u točki 85. ove presude, tužitelj zajedno grupirao u istoj tablici u dokumentu 54, dostavljenom u odgovor na antidampinški upitnik, trošak proizvodnje dotičnog proizvoda koji je izrađivao od „interno” proizvedenih toplovaljanih kolutova i trošak proizvodnje dotičnog proizvoda koji je izrađivao od „kupljenih” toplovaljanih kolutova te što nije zasebno prijavio trošak proizvoda toplovaljanih kolutova i trošak proizvodnje dotičnog proizvoda izrađenog od tih kolutova, Komisija je bez počinjenja očite pogreške mogla zaključiti da joj je bilo nemoguće provjeriti da se svi troškovi vjerno odražavaju u prijavljenom trošku proizvodnje i da je posebnu pažnju trebalo posvetiti točnoj raspodjeli troškova korištenjem informacija o potrošenom obujmu.
- 92 Nasuprot onome što tužitelj tvrdi, okolnost koja je iznesena u privremenim zaključcima i u uvodnoj izjavi 76. privremene uredbe, i prema kojoj je, s obzirom na postojeće veze između tužitelja i njegova dobavljača LISCO-a, Komisija morala, radi određivanja troška proizvodnje dotičnog proizvoda, zamijeniti trošak kupnje toplovaljanih kolutova kupljenih od LISCO-a troškom proizvodnje interno proizvedenih toplovaljanih kolutova, ni u kojem slučaju nije imala za posljedicu da se tužitelja izuzme od dostave, na izričit Komisijin zahtjev, svih nužnih i pouzdanih informacija o obujmu toplovaljanih kolutova koji su kupljeni i potrošeni u proizvodnji dotičnog proizvoda.
- 93 Naime, zbog nepostojanja navedene informacije Komisija se morala pouzdati u omjer količina toplovaljanih kolutova neovisno o njihovom korištenju kako bi ocijenila zatraženi odbitak otpada i zamijenila nepoznate količine kupnje od LISCO-a koje su bile konkretno namijenjene proizvodnji dotičnog proizvoda. Osim toga, zamjena troška kupnji toplovaljanih kolutova od LISCO-a zahtijevala je poznavanje točnog obujma predmetnih kolutova jer je trošak interne proizvodnje bio primijenjen na taj obujam. Naposljetku, kao što je to Komisija s pravom ponovno istaknula, stoga što je postupak proizvodnje hladnovaljanog proizvoda od toplovaljanih kolutova isti, neovisno o tome jesu li ovi potonji kupljeni ili interno proizvedeni, i što, prema tome, omjer troškova i otpada mora biti također istovjetan u oba slučaja, bitno je raspolagati podacima o obujmu kupljenih kolutova kako bi se provjerilo da oba proizvodna postupka dovode do istog rezultata i tako potvrdila valjanost podataka o obujmu interno proizvedenih toplovaljanih kolutova.
- 94 Usto, argument koji je tužitelj istaknuo u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda i tijekom rasprave, a prema kojem bi istraživanje informacija u vezi s točnim obujmom toplovaljanih kolutova kupljenih upravo za proizvodnju dotičnog proizvoda podrazumijevalo neproporcionalan opseg posla bez Komisijine ustrajnosti i prema kojem je on mogao legitimno zaključiti da te informacije nisu više nužne, također treba odbiti, pa makar i samo zato što, s jedne strane, Komisija nije ni u jednom trenutku izrazila nikakvu namjeru da odustane od pribavljanja navedene informacije i što, s druge strane, tužitelj nije postupio s dužnom pažnjom da se u navedenoj instituciji raspita je li se odustalo od zahtjeva za pružanje informacije kao što se pretpostavljalo. Kao što je to Komisija još s pravom

istaknula, ona se u svojem dopunskom upitniku sastavljenom nakon posjeta radi provjere 9. veljače 2015. nije vratila na navedeni zahtjev samo iz razloga što se taj upitnik odnosi samo na izvozne prodaje i nije imao nikakva utjecaja na predmetni zahtjev.

- 95 Komisija ističe da je, stoga što nije bila u mogućnosti provjeriti točnost zatraženog odbitka otpada uslijed nepostojanja potpunih i pouzdanih informacija o obujmu koje je zatražila, ona radi pravilnog izvršavanja svoje zadaće u vidu provjere točnosti podataka, koje je tužitelj dostavio u skladu sa zahtjevima koji proizlaze, među ostalim, iz članka 6. stavka 8. Osnovne uredbe, konkretnije izračunala na temelju podataka i objašnjenja koja je tužitelj pružio količinu otpada koji se može reciklirati i koji je nastao prilikom izrade dotičnog proizvoda, tako da je prije svega izračunala ukupni iznos dotičnog proizvoda izrađenog od toplovaljanih kolutova koji su kupljeni ili interno proizvedeni za tri kategorije dotičnog proizvoda koje zajedno predstavljaju 87,5 % ukupne proizvodnje po obujmu. Iz Komisijinih objašnjenja proizlazi da je obujam toplovaljanih kolutova koji su zapravo potrošeni u postupku izrade dotičnog proizvoda bio izračunat tako da je ukupna vrijednost toplovaljanih kolutova koji su kupljeni i potrošeni u postupku izrade dotičnog proizvoda, kako je tužitelj sam naveo u dokumentu 54 priloženom u odgovoru na antidampinški upitnik, bila podijeljena njihovom ponderiranom prosječnom cijenom tijekom razdoblja ispitnog postupka. No, usporedba između dvije brojke pokazuje prema Komisijinu stajalištu da je obujam potrošenih toplovaljanih kolutova bio skoro ekvivalentan obujmu izrađenog dotičnog proizvoda, što je zaključak koji se primjenjivao kako glede kupljenih kolutova tako i glede onih interno proizvedenih. U uvodnoj izjavi 77. privremene uredbe i u prilogu 2. privremenim zaključcima objašnjen je zaključak prema kojem je s obzirom na dostavljene podatke zatraženi odbitak otpada bio stoga već proveden te se on nije mogao prihvatiti po drugi put jer bi inače došlo do dvostrukog odbitka predmetnog iznosa od troškova proizvodnje različitih vrsta dotičnog proizvoda.
- 96 U svojim očitovanjima o privremenim zaključcima tužitelj je osporio ove potonje zaključke objasnivši po prvi put da su gubici za otpad, to jest vrijednost toplovaljanih kolutova pretvorenih u otpad, bili knjiženi kao dio režijskih troškova proizvodnje i dostavivši treću verziju tablice s troškovima proizvodnje iz koje su proizlazili gubici za otpad u zasebnom stupcu prenoseći određene režijske troškove u taj novi stupac. Tako, kao što proizlazi iz uvodne izjave 60. pobijane uredbe, prema tužiteljevima objašnjenjima, gubitak proizvodnje jednak je zbroju troška sirovina koje nisu pretvorene u konačni proizvod i režijskih troškova proizvodnje raspoređenih u gubitak proizvodnje.
- 97 U tom pogledu, s jedne strane, valja istaknuti da su ta objašnjenja o metodi raspodjele troškova proizvodnje tužitelja dostavljena po prvi samo u odgovoru na privremene zaključke, neovisno čak i o činjenici, je li navedena metoda, kao što to tužitelj tvrdi, „dobro poznata i široko prihvaćena” te vode li se predmetne poslovne knjige „u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje” u smislu članka 2. stavka 5. prvog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 5. prvi podstavak Uredbe 2016/1036). No, tužitelj je morao Komisiji dostaviti, već na početku postupka i djelujući najbolje što može, sve informacije korisne za dobro razumijevanje navedene metode kako ne bi riskirao da omete pravilno odvijanje antidampinškog postupka te kako bi se Komisiji omogućilo da pravodobno izvrši nužne provjere.
- 98 S druge je strane Komisija istaknula da je analizirajući podatke dostavljene povodom privremenih zaključaka, osim činjenice da je prijavljeni iznos umanjenja režijskih troškova proizvodnje u novoj tablici bio jednak ukupnom iznosu prijavljenih gubitaka, prijavljena vrijednost otpada radi odbitka troškova, to jest iznos [*povjerljivo*] novih tajvanskih dolara (TWD) bila u stvarnosti viša od vrijednosti sirovina obuhvaćenih gubicima proizvodnje, to jest gubicima za otpad, u iznosu od [*povjerljivo*].
- 99 Valja zaključiti da, s obzirom na podatke i objašnjenja kojima je Komisija raspolagala, nije proizlazilo da su njezine ocjene sažete u točkama 95. do 98. ove presude zahvaćene očitom pogreškom, tako da je Komisija mogla bez počinjenja očite pogreške zaključiti da su informacije pružene u očitovanjima o privremenim zaključcima i nepravodobne i nepouzidane.

- 100 Osim toga i u svakom slučaju, a kao što to proizlazi osobito iz točaka 83. do 87. ove presude, ni u očitovanjima o privremenim zaključcima ni u očitovanjima o konačnim zaključcima, tužitelj nije izravno pružio točnu informaciju zatraženu o stvarnim količinama toplovaljanih kolutova koji su kupljeni i korišteni za izradu dotičnog proizvoda, unatoč izričitom zahtjevu u tom smislu koji je Komisija postavila već na početku posjeta radi provjere i usprkos činjenici da ga je, suprotno tužiteljevim navodima, Komisija upozorila prvog dana posjeta radi provjere na posljedice izostanka tih informacija.
- 101 Također treba odbiti tužiteljev argument da je on dostavio sve nužne elemente kako bi Komisija sama mogla utvrditi s dovoljnom preciznošću količinu toplovaljanih kolutova koji su kupljeni i konkretno korišteni u proizvodnji dotičnog proizvoda.
- 102 Naime, suprotno tvrdnjama iznesenima u replici, ni dokument 56 priložen odgovoru na upitnik kojim su pružene informacije o ukupnoj količini kupljenih toplovaljanih kolutova ni tablica iz dokumenta 6 koja je naslovljena „Usporedba prodaja” i proizašla je iz provjere ne sadržavaju informacije o obujmu toplovaljanih kolutova koji su „potrošeni u izradi dotičnog proizvoda”, dok je, među ostalim, nesporno da tužitelj također proizvodi proizvode različite od dotičnog proizvoda, a osobito toplovaljane kolutove (19 000 tona na svojem domaćem tržištu) te koristi „crne” toplovaljane kolutove za izradu „bijelih” toplovaljanih kolutova, to jest „crnih” kolutova koji su kaljeni i dekapirani. U tom pogledu intervenijent s pravom primjećuje da iz informacija koje je tužitelj pružio, a osobito iz dokumenta 10 koji je proizašao iz provjere, proizlazi da je tužitelj tijekom razdoblja ispitnog postupka proizveo 200 000 tona „bijelih” toplovaljanih kolutova, što je znatan obujam u odnosu na količine proizvedenih (550 000 tona) ili prodanih hladnovaljanih kolutova od nehrđajućeg čelika.
- 103 Objašnjenje koje je po prvi put pruženo u replici i prema kojem su toplovaljani kolutovi kupljeni od LISCO-a „crni kolutovi”, kao što je navedeno u dokumentu 56 koji je priložen odgovoru na antidampinški upitnik, to jest poluproizvodi od kojih su neki proizvodi koji su prodani, a ne potrošeni u izradi dotičnog proizvoda, navedeni u tablici iz dokumenta 6 koja je naslovljena „Usporedba prodaja” i proizašla je iz provjere, tako da su svi drugi „crni kolutovi” potrošeni za izradu dotičnog proizvoda, treba u svakom slučaju odbiti kao nepravodobno jer Komisija nije više u mogućnosti provjeriti točnost podataka koji se tamo nalaze, dok tužitelja nije ništa sprečavalo da dà ta pojašnjenja, osobito u odgovoru na privremene ili konačne zaključke te na Komisijine ponovljene zahtjeve da pribavi precizne informacije o različitim toplovaljanim kolutovima potrošenima u izradi dotičnog proizvoda. Tome Komisija dodaje da se u tablicama iz dokumenta 56 priloženom odgovoru na antidampinški upitnik ne navode prodaje „crnih kolutova” jer broj koji odgovara recima „Prodaje” odgovara iznosu 0 za četiri tromjesečja 2013., što je zaključak koji se ne može izmijeniti samim podnošenjem gore navedene tablice iz dokumenta 6 tijekom provjere, i da iz usporedbe podataka o tužiteljevoj ukupnoj potrošnji toplovaljanih kolutova tijekom razdoblja ispitnog postupka koji se nalaze u tablicama iz gore spomenutog dokumenta 56 ([*povjerljivo*] TWD) i podataka o potrošnji toplovaljanih kolutova prijavljenoj u gore spomenutom dokumentu 54 ([*povjerljivo*] TWD) proizlazi da je potrošnja navedena u prvoj tablici očito viša od one koja se nalazi u drugoj, a što upućuje na to da se potrošnja toplovaljanih kolutova nije ticala samo izrade dotičnog proizvoda i tim više je opravdala da Komisija zahtijeva informacije o potrošenom obujmu radi provjere točnosti informacija koje je tužitelj pružio.
- 104 Valja utvrditi da ne proizlazi da je Komisija počinila očitu pogrešku kada je iznijela ocjene s obzirom na objašnjenja kojima je raspolagala.
- 105 Iz prethodnih razmatranja proizlazi u svakom slučaju da iako je tužitelj dostavio dodatne informacije, čak i nakon posjeta radi provjere na licu mjesta, te druge dodatne informacije nakon donošenja Privremene uredbe, on nije ni u jednom trenutku dostavio točnu količinu toplovaljanih kolutova potrošenih za izradu dotičnog proizvoda koju je Komisija mogla smatrati neophodnom za izvršavanje svoje zadaće u vidu provjere, osobito stoga što je pitanje zatraženog odbitka otpada povezano s

obujmom toplovaljanih kolutova potrošenih u izradi dotičnog proizvoda. Kako bi odbio dostaviti predmetne informacije tužitelj se ograničio na tvrdnju da je, osim što one nisu bile nužne, Komisija mogla sama izračunati navedenu količinu na temelju dostupnih podataka.

- 106 No, članak 6. stavak 2. Osnovne uredbe ne može se tumačiti u tom smislu da omogućuje zainteresiranim strankama da u svojim odgovorima na antidampinške upitnike odmah ne navedu sve informacije popraćene svim objašnjenjima nužnima da se Komisiji omogući da izvrši svoju zadaću koja se sastoji od provjere točnosti dostavljenih podataka kako glede obujma potrošenih proizvoda tako i glede metoda korištenih za raspodjelu troškova kao vrijednosti i otkriju te informacije i ta neophodna objašnjenja jedino uzimajući u obzir razvoj ispitnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljenu, EU:T:2014:271, t. 61.).
- 107 Iako iz sudske prakse navedene u točki 77. ove presude proizlazi da u okviru Osnovne uredbe Komisija mora kao istražno tijelo utvrditi radi li se kod proizvoda na koji se odnosi antidampinški postupak o dampingu i nanosi li njegovo puštanje u slobodan promet u Uniji štetu, te da stoga nije na toj instituciji u tom okviru da se oslobodi dijela tereta dokazivanja koji ima u tom pogledu, činjenica je da Osnovna uredba ne daje Komisiji ovlasti u ispitnom postupku koje bi joj omogućile da prisili proizvođače i izvoznike obuhvaćene pritužbom na dostavljanje podataka. U tim uvjetima Komisija ovisi o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi joj pružile nužne podatke u zadanim rokovima. U tom kontekstu odgovori tih stranaka na upitnik predviđen u članku 6. stavku 2. Osnovne uredbe kao i kasniji posjet radi provjere, koju Komisija može provesti na licu mjesta i koja je predviđena u članku 16. iste uredbe, ključni su za odvijanje antidampinškog postupka. Rizik da u slučaju nesuradnje poduzetnika obuhvaćenih pritužbom institucije uzmu u obzir podatke različite od onih koji su dostavljeni u odgovoru na upitnik svojstven je antidampinškom postupku i njime se nastoji potaknuti lojalna i savjesna suradnja tih poduzetnika (presuda od 30. travnja 2015., VTZ i dr./Vijeće, T-432/12, neobjavljena, EU:T:2015:248, t. 29.).
- 108 Doduše, na sudu Unije je da se uvjeri da su institucije uzele u obzir sve relevantne okolnosti i ocijenile elemente spisa s potrebnom pažnjom kako bi se moglo zaključiti da je uobičajena vrijednost bila određena na razuman način (vidjeti presudu od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće, T-249/06, EU:T:2009:62, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 109 Međutim, u ovom slučaju Komisija nije primijenila članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe (koji je postao članak 18. stavak 1. Uredbe 2016/1036), nego je samo odbila dijelove tužiteljeva odgovora na antidampinški upitnik, čiju točnost nije mogla pravodobno provjeriti s obzirom na objašnjenja koja je tužitelj pružio. U tim je okolnostima Komisija mogla bez počinjenja očite pogreške u ocjeni zaključiti da su predmetni podaci proturječni i manjkavi te da je unatoč svoj savjesnosti koju je dokazala prilikom ispitivanja tih podataka postojala dvojba glede njihove pouzdanosti, tako da je u okolnostima konkretnog slučaja mogla valjano ne prihvatiti zahtjev da se otpad odbije od troška proizvodnje dotičnog proizvoda.
- 110 Naposljetku, valja dodati, kao što proizlazi iz prethodnih razmatranja, da tužitelj nije uspio predočiti dovoljno dokaza kako bi osporio utemeljenost ocjene činjenica iz pobijane uredbe u vezi s odbijanjem da se trošak izrade dotičnog proizvoda umanjí za vrijednost otpada. Međutim, takav je dokaz nužan kako bi se utvrdilo da je Unija počinila očitu pogrešku u ocjeni koja bi opravdavala poništenje akta (vidjeti po analogiji presudu od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 62.).
- 111 U tim okolnostima valja zaključiti da je Komisija mogla, bez počinjenja očite pogreške u ocjeni kao ni pogreške u tumačenju članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe, odbiti zahtjev da se trošak proizvodnje dotičnog proizvoda umanjí za reciklirani otpad jer nije mogla precizno provjeriti jesu li se troškovi

povezani s proizvodnjom i prodajom dotičnog proizvoda razumno odražavali u poslovnim knjigama. Budući da tužitelj tvrdi da povreda članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe dovodi do povrede članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, taj prigovor treba, prema tome, također odbiti.

- 112 Glede, kao treće, tužiteljeva prigovora da je Komisija počinila zlouporabu ovlasti time što je odbila prihvatiti umanjenje troška izrade dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, valja podsjetiti da je u donošenju akta počinjena zlouporaba ovlasti samo ako na temelju objektivnih, relevantnih i usklađenih indicija proizlazi da je donesen u isključivom ili barem odlučujućem cilju ostvarenja drugih svrha od onih na koje se poziva ili radi zaobilaženja postupka koji je Ugovorom posebno predviđen za postupanje u okolnostima slučaja (presuda od 14. srpnja 2006., Endesa/Komisija, T-417/05, EU:T:2006:219, t. 258.). No, ne samo da iz prethodnih razmatranja proizlazi da Komisija nije počinila pogrešku koja se tiče prava ni očitu pogrešku u ocjeni činjenica svojim odbijanjem da prihvati zatraženi odbitak, nego tužitelj čak nije uspio objasniti svoju tvrdnju o navodnoj zlouporabi ovlasti i potkrijepiti je bilo kakvim konkretnim dokazom.
- 113 S obzirom na sva prethodna razmatranja, prvi tužbeni razlog valja odbiti u cijelosti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe

- 114 Tužitelj ističe da su njegove prodaje dotičnog proizvoda svojem neovisnom klijentu, [*povjerljivo*], također distributeru dotičnog proizvoda, u iznosu od 120 000 tona tijekom razdoblja ispitnog postupka, koje nije namijenio izvozu i čiju konačnu namjenu on nije znao, bile domaće prodaje koju je Komisija morala uzeti u obzir radi određivanja uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. stavicama 1. i 2. Osnovne uredbe.
- 115 Tužitelj smatra da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe time što je bez prikladnog opravdanja odbila da radi određivanja uobičajene vrijednosti uzme u obzir prodaje dotičnog proizvoda njegovu neovisnom klijentu na Tajvanu koje su ostvarene u uobičajenom tijeku trgovine.
- 116 Komisija je usto povrijedila članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe jer nije uzela u obzir tekst te odredbe kada je odbila predmetnu prodaju samo uz obrazloženje da ih je neovisni klijent izveo nakon prodaje. Naime, pod pretpostavkom da se uvodna izjava 59. Osnovne uredbe može razumjeti na način da se odbijanje da se u obzir uzmu te prodaje njegovu domaćem neovisnom klijentu zasniva samo na utvrđenju kasnijeg izvoza predmetnih proizvoda, takav bi kriterij bio suprotan članku 2. stavku 2. Osnovne uredbe, prema kojem je Komisija morala dokazati da tužitelj ima „namjeru” ne namijeniti prodaje domaćoj potrošnji. Tužitelj smatra da se predmetnim prodajama namjeravao koristiti neovisni domaći trgovac i da nije imao nikakvo sredstvo za provjeru hoće li te prodaje kasnije biti predmet izvoza.
- 117 Tužitelj tvrdi u tom pogledu da izraz „intended” (namijenjen) koji se nalazi engleskoj verziji članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe upućuje na prodavateljevu namjeru u trenutku u kojem sklapa prodaju ili pregovara o prodajnoj cijeni i određuje je ovisno o namjeni proizvoda. Tužitelj smatra da se namjera da se prodaju namijeni za domaću potrošnju može predmnijevati kada se proizvod prodaje neovisnom klijentu na domaćem tržištu, a da prodavatelj nema posebnu namjeru ili da nema mogućnosti izvoza ili kada prodavatelj ne zna da je prodani proizvod izvezen. Prodavateljeva namjera ili barem njegovo subjektivno znanje u trenutku prodaje u vezi s kasnijim izvozom također je relevantan kriterij u pravnoj praksi WTO-a.
- 118 To tumačenje, koje se zasniva na pokazateljima koji se mogu objektivno provjeriti, također je u skladu s logikom svojstvenom funkcioniranju Osnovne uredbe kojom se nastoje odrediti istinske razlike u cijeni između domaćih i izvoznih prodaja.

- 119 Što se konkretnije tiče kriterija „mogućnosti” ili „predviđanja”, ovaj se potonji koristi osobito radi ocjene postojanja subvencija za izvoz kako u pravu WTO-a tako i u propisima prava Unije. Utvrđivanje predstavlja li prodaja proizvoda prodaju za izvoz slijedi sličnu logiku koja se može objektivno provjeriti, osobito prema tome je li prodaja neovisnom klijentu na domaćem tržištu povezana sa stvarnim ili prethodnim izvozom. U tom se pogledu ne može iz postojanja tužiteljeve politike izvoznog rabata zaključiti da je predvidio činjenicu da su sporne prodaje [*povjerljivo*] bile predmet daljnjeg izvoza jer se ta politika izvoznog rabata, nazvana „rabat za daljnju proizvodnju/izvoz”, ne odnosi na dotični proizvod jer se ne primjenjuje na jednostavnu preprodaju i nije stoga relevantna u ovom slučaju, nego potiče njegov izvoz nakon prerade. Štoviše, tužitelj ne zna jesu li i na koji način prodaje koje se koriste tom vrstom rabata predmet preprodaje na ikojem tržištu. Okolnosti ovog slučaja ne podrazumijevaju da je tužitelj morao predvidjeti činjenicu da će njegov rabat povezan s izvozom služiti kupnji proizvoda koji će u konačnici biti izvezeni kao takvi, u suprotnosti s njegovom vlastitom politikom rabata.
- 120 Glede kriterija „znanja” tužitelj ističe da iz prakse Komisije proizlazi da se ta institucija koristi tim kriterijem radi utvrđivanja izvoznih prodaja u smislu članka 2. stavka 8. Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 8. Uredbe 2016/1036), iako se riječ „intended” ne pojavljuje u toj odredbi, tako da taj kriteriji može *a fortiori* biti relevantan u slučaju prodaja za domaću potrošnju. Navedeno znanje može se dokazati pomoću objektivnih dokaza ovisno o činjeničnim elementima predmeta. U ovom slučaju nije sporno da tužitelj nije znao da će se proizvodi koje je prodavao predmetnom kupcu dalje izvoziti, a što također objašnjava to da je zaračunao prodaje [*povjerljivo*] uzimajući u obzir porez na dodanu vrijednost (PDV) po stopi od 5 %, za razliku od stope PDV-a od 0 % koja se primjenjuje na izvozne prodaje.
- 121 Naposljetku, tumačenje koje je Komisija podupire dopušta da se proizvođaču nametnu nepredvidljive antidampinške pristojbe, neovisno o cjenovnoj politici ovog potonjeg, a što je suprotno općem cilju predvidljivosti koji je zadan Osnovnom uredbom i pravom WTO-a.
- 122 Stoga je navevši u uvodnoj izjavi 56. pobijane uredbe da „taj nedostatak znanja o konačnom odredištu prodaje nije odlučujući” i ne osporivši da tužitelj nije u trenutku prodaje imao saznanja o konačnom odredištu proizvoda koji je prodao njegov neovisni klijent, Komisija povrijedila članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe svojim odbijanjem da u obzir uzme predmetne prodaje radi određivanja uobičajene vrijednosti.
- 123 Komisija i intervenijent osporavaju tužiteljevu argumentaciju.
- 124 Valja istaknuti prije svega da se u skladu s člankom 2. stavkom 1. Osnovne uredbe uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda obično temelji na „cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici” i da se, u skladu sa stavkom 2. tog istog članka, prodaje istovjetnog proizvoda „za domaću potrošnju” obično koriste za određivanje uobičajene vrijednosti ako obujam takvih prodaja predstavlja 5 % ili više obujma prodaja dotičnog proizvoda u Uniji.
- 125 Osim toga, kao što je istaknuto u točki 53. ove presude, svrha pojma uobičajenog tijeka trgovine jest osigurati da uobičajena vrijednost nekog proizvoda što više odgovara uobičajenoj cijeni istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu izvoznika. Ako je neka prodaja zaključena s pogodbama koje ne odgovaraju trgovinskoj praksi u pogledu istovrsnog proizvoda na tržištu u trenutku koji je odlučan za određivanje postojanja ili nepostojanja dampainga, ona ne predstavlja odgovarajuću osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti istovrsnog proizvoda na predmetnom tržištu (presuda od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 28.*).
- 126 Tužitelj ističe u biti da je Komisija povrijedila članak 2. stavke 1. i 2. Osnovne uredbe smatrajući, bez prikladnog opravdanja, da određene prodaje dotičnog proizvoda neovisnim kupcima, ostvarene u uobičajenom tijeku trgovine u zemlji izvoznici, treba isključiti radi određivanja uobičajene vrijednosti samo iz razloga što su predmetni proizvodi bili kasnije izvezeni. Osobito s obzirom na tekst članka 2.

stavka 2. Osnovne uredbe, prema kojem se prodaje dotičnog proizvoda „za domaću potrošnju” obično koriste za određivanje uobičajene vrijednosti, Komisija je navedene prodaje mogla valjano isključiti iz izračuna uobičajene vrijednosti tek nakon što je utvrdila da je u trenutku prodaje prodavatelj imao saznanja o izvozu dotičnih proizvoda ili je predvidio da će ih kupac preprodati za izvoz.

- 127 Kada je riječ o tumačenju odredaba prava Unije, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da treba uzeti u obzir ne samo formulaciju tih odredaba nego i kontekst u kojemu se one nalaze te ciljeve propisa kojeg su dio (presude od 19. rujna 2000., Njemačka/Komisija, C-156/98, EU:C:2000:467, t. 50.; od 25. listopada 2011., eDate Advertising i dr., C-509/09 i C-161/10, EU:C:2011:685, t. 54., i od 26. srpnja 2017., Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, t. 73.).
- 128 Što se konkretnije tiče teksta odredbe prava Unije, prema također ustaljenoj sudskoj praksi, formulacija korištena u jednoj od jezičnih verzija ne može služiti kao jedini temelj za tumačenje te odredbe ili imati prednost u odnosu na ostale jezične verzije. Naime, odredbe prava Unije moraju se tumačiti i primjenjivati ujednačeno, s obzirom na verzije sastavljene na svim jezicima Unije. U slučaju neslaganja između različitih jezičnih verzija određenog teksta prava Unije dotična odredba mora se tumačiti s obzirom na opću strukturu i cilj propisa čiji je ona dio (vidjeti presudu od 1. ožujka 2016., Alo i Osso, C-443/14 i C-444/14, EU:C:2016:127, t. 27. i navedenu sudsku praksu).
- 129 Kao prvo, valja utvrditi da u ovom slučaju postoje odstupanja među različitim jezičnim verzijama predmetne odredbe. Naime, iako u engleskoj verziji članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe prodaje dotičnog proizvoda, koje treba uzeti u obzir kao domaće prodaje radi određivanja uobičajene vrijednosti, jesu one čiji je predmetni proizvod „intended” (namijenjen) za domaću potrošnju, a što bi se moglo tumačiti na način da upućuje na to da je prodavateljeva namjera relevantan kriterij, druge jezične verzije navedene odredbe, poput francuske, njemačke, nizozemske, španjolske, talijanske, danske, finske ili češke koriste izraz „destiné”, „zum Verbrauch”, „bestemde”, „destinado”, „destinato”, „bestemt”, „tarkoitetun” i „ke”, što upućuje na namjenu dotičnog proizvoda bez pozivanja na namjeru proizvođača glede navedene namjene u trenutku prodaje.
- 130 Kao drugo, valja utvrditi da, kao i verzije članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe koje su navedene u točki 129. ove presude i upućuju na odredište prodaja, a ne na prodavateljevu namjeru glede njihova odredišta, članak 2.1. antidampinškog sporazuma koristi u svoja tri službena jezika izraz „destined for consumption” na engleskom, „destiné à la consommation” na francuskom i „destinado al consumo” na španjolskom. No, iz sudske prakse proizlazi da odredbe Osnovne uredbe treba tumačiti što je više moguće s obzirom na odgovarajuće odredbe Antidampinškog sporazuma (presuda od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, t. 38.; vidjeti također u tom smislu presudu od 9. siječnja 2003., Petrotub i Republica/Vijeće, C-76/00 P, EU:C:2003:4, t. 57.).
- 131 Doduše, kao što to tužitelj ističe, povjerenstvo WTO-a primijetilo je u bilješci na stranici 339. svojeg izvješća od 16. studenoga 2007. u sporu „Europske zajednice – Antidampinške mjere za losose iz uzgoja podrijetlom iz Norveške” (WT/DS 337/R) da „kada proizvođač prodaje proizvod neovisnom izvozniku (ili trgovcu) znajući da će se taj proizvod izvesti, ta se prodaja ne može [...] okvalificirati kao prodaja namijenjena domaćoj potrošnji”. Međutim, samo iz tog opažanja ne može se zaključiti, kao što tužitelj tvrdi, da bi stvarno nepoznavanje konačnog odredišta dotičnog proizvoda za izvoz dovelo nužno do toga da se predmetna prodaja smatra namijenjenom za domaću potrošnju, čak i ako se dotični proizvod izveze kao u ovom slučaju. Ista se razmatranja primjenjuju usto na tužiteljev argument koji se temelji na uvodnoj izjavi 20. Uredbe Komisije (EZ) br. 1023/97 od 6. lipnja 1997. kojom se uvodi privremena antidampinška pristojba na uvoz drvenih paleta podrijetlom iz Poljske i kojom se prihvaćaju i angažmani ponuđeni od strane određenih proizvođača izvoznika glede tog izvoza (SL 1997., L 150, str. 4.), u kojoj se glede određivanja izvozne cijene navodi da se „[s]toga što je proizvođač znao za njihovo konačno odredište, smatralo [...] da je predmetni proizvođač prodao [predmetne palete] za izvoz u Zajednicu”.

- 132 Kao treće, tumačenje prema kojem nije nužno istražiti namjeru ili konkretno znanje prodavatelja glede konačnog odredišta dotičnog proizvoda potvrđeno je analizom konteksta predmetne odredbe. Naime, ni pojam „damping” u smislu članka 2. Osnovne uredbe ni pojam „šteta” predviđen u članku 3. iste uredbe (koji je postao članak 3. Uredbe 2016/1036) niti pojam „zlouporaba” koji je predmet članka 13. te iste uredbe (koji je postao članak 13. Uredbe 2016/1036) ne pretpostavljaju, kao uvjet za primjenu, utvrđenje o konkretnoj namjeri kod zainteresirane strane, nego zahtijevaju ispunjavanje objektivnih uvjeta neovisno o njezinoj namjeri ili konkretnom znanju. Usto, članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe, kao uostalom i članak 2. stavak 8. te uredbe, koji se odnosi na određivanje izvozne cijene, uopće ne upućuju na kriterij „znanja” zainteresirane osobe, za razliku od članka 10. stavka 4. Osnovne uredbe (koji je postao članak 10. stavak 4. Uredbe 2016/1036), koji radi retroaktivne primjene antidampinške pristojbe izričito određuje da je „uvoznik [...] bio svjestan ili je trebao biti svjestan, postojanja dampinga što se tiče razine dampinga i štete za koju se tvrdi, odnosno ustanovi da je nanesena”.
- 133 Kao četvrto, mora se utvrditi da je to tumačenje također u skladu sa svrhom antidampinškog ispitnog postupka, koji se za institucije Unije sastoji od istraživanja objektivnih dokaza koristeći se pritom alatima koji su im stavljeni na raspolaganje Osnovnom uredbom i na temelju dobrovoljne suradnje gospodarskih subjekata, to jest osobito odgovora na antidampinški upitnik, mogućih provjera na licu mjesta i očitovanja zainteresiranih strana na izvješća, kao što je navedeno u točki 107. ove presude, a kako bi se utvrdilo postojanje mogućeg dampinga nakon što je određena uobičajena vrijednost dotičnog proizvoda u skladu s člankom 2. Osnovne uredbe.
- 134 U tom kontekstu, ako se isključenje prodaja proizvoda, koje su bile predmet izvoza, iz određivanja uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda uvjetuje dokazivanjem namjere ili stvarnog znanja prodavatelja u trenutku prodaje glede konačnog odredišta dotičnog proizvoda po tome što u praksi često postoji rizik da se taj dokaz pokaže nemogućim za podnijeti, isto bi u konačnici stvorilo mogućnost da se radi određivanja uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. Osnovne uredbe uzmu u obzir cijene izvezenih proizvoda koje mogu narušiti i ugroziti pravilno određivanje navedene uobičajene vrijednosti.
- 135 Kao peto, mora se dodati da je to tumačenje također u skladu s načelima predvidljivosti i pravne sigurnosti na koja se tužitelj pozvao, dok bi se primjenom kriterija zasnovanog na namjeri ili konkretnom znanju prodavatelja uvjetovalo uzimanje u obzir prodajne cijene izvezenih proizvoda radi određivanja uobičajene vrijednosti subjektivnim elementom čije bi se postojanje moglo u praksi pokazati neizvjesnim ili, kao što je to upravo istaknuto, nemogućim za utvrditi.
- 136 U ovom slučaju valja konkretnije istaknuti da je u stadiju Privremene uredbe Komisija, na temelju tumačenja prema kojem nije trebalo utvrditi postojanje namjere ili konkretnog znanja prodavatelja glede konačnog odredišta dotičnog proizvoda, isključila određene prodaje prijavljene kao domaće iz izračuna uobičajene vrijednosti nakon što je istaknula, među ostalim, u uvodnoj izjavi 63. te uredbe, da je izračunom zasnovanim na podacima o proizvodnji koji potječu od pet društava koja su surađivala i iz statistike o uvozu i izvozu predmetnog proizvoda na Tajvanu tijekom razdoblja ispitnog postupka bilo potvrđeno da je među prodajama na domaćem tržištu, koje su prijavili proizvođači izvoznici koji su surađivali, oko 50 % bilo neizravnih izvoznih prodaja koje nisu bile namijenjene domaćoj potrošnji. Konkretno, iz podataka koji se nalaze u privremenim zaključcima proizlazilo je da, iako je tijekom razdoblja ispitnog postupka razina proizvodnje, koju je prijavilo petero proizvođača izvoznika koji su surađivali, iznosila [povjerljivo] tona dotičnog proizvoda i da je u službenim izvoznim statistikama bila navedena količina od 717 671 tona istog proizvoda, količina domaćih prodaja, koje su prijavili ti isti proizvođači izvoznici, iznosila [povjerljivo] tona, to jest više od dvostruke razlike između prve dvije brojke. Kako bi se osiguralo da se uobičajena vrijednost zasniva samo na cijenama utvrđenima za domaću potrošnju, Komisija je u stadiju Privremene uredbe izjavila da je zauzela oprezan pristup isključivši posljedično iz izračuna uobičajene cijene sveukupne prodaje dotičnog proizvoda „distributerima” sa sjedištem na Tajvanu u visini od [povjerljivo] tona, za razliku od prodaja „krajnjim korisnicima na Tajvanu” koji su bili uzeti u obzir.

- 137 Slijedom toga, Komisija je opći pristup koji je zasnovan na rizicima i uzima u obzir velike kategorije kupaca dotičnog proizvoda zamijenila pristupom zasnovanim na postojanju objektivnih dokaza o izvozu dotičnog proizvoda od strane dotičnog distributera. Naime, prema uvodnoj izjavi 59. pobijane uredbe, umjesto da potpuno isključi prodaje distributerima, Komisija je iz izračuna uobičajene vrijednosti isključila samo domaće prodaje za koje je raspolagala s dovoljno objektivnih dokaza o njihovu stvarnom izvozu. Tako je prema istoj uvodnoj izjavi Komisija ispitala predmetne prijavljene prodaje i klasificirala ih kao domaće prodaje na temelju posebne situacije i podataka svakog od predmetnih proizvođača izvoznika. Iz te uvodne izjave proizlazi, naposljetku, da subjektivni elementi kao što su namjera ili znanje, ili nedostatak znanja, nisu u ovom slučaju bili važni za objektivnu procjenu Komisije, za razliku od postojanja popusta usmjerenih na izvoz koje je, među ostalim, upotrijebljeno kao relevantan dokaz.
- 138 U tom pogledu valja utvrditi, kao prvo, da je ispitnim postupkom otkriveno, među ostalim, da je na određeni broj prodaja koje je tužitelj prijavio kao domaće bio primijenjen izvozni rabat po osnovi sustava koji se provodio tijekom nekoliko mjeseci u razdoblju ispitnog postupka i koji je bio osmišljen kao poticaj lokalnim servisnim centrima (distributerima) koji su dalje izvozili svoje proizvode od čelika, kao što je to Komisija navela u uvodnoj izjavi 64. Privremene uredbe.
- 139 Ne može se prihvatiti tužiteljev argument da navedeni rabat, naslovljen „Ostali rabat za proizvodnju/izvoz”, nije relevantan dokaz, osobito stoga što se ne radi o rabatu za izvoz dotičnog proizvoda, nego se odnosi na prodaje nedovršenih proizvoda koje je potrebno preraditi prije izvoza kao prerađenih proizvoda.
- 140 Naime, valja utvrditi, poput Komisije i kao što to proizlazi osobito iz tužiteljeva dopisa od 9. veljače 2015. u odgovoru na pitanje koje je Komisija postavila tijekom ispitnog postupka, da se navedeni rabat odnosi na obujam prodaja dotičnog proizvoda koji je namijenjen izvozu nakon prerade u skladu s ciljem predmetnog sustava rabata te se, prema tome, ne odnosi na obujam dotičnog proizvoda koji je namijenjen domaćoj potrošnji na Tajvanu. Osim toga, navedena je prerada povezana s izvozom predmetnog proizvoda i, kao što to također proizlazi iz uvodne izjave 14. Privremene uredbe, [povjerljivo] obavlja na navedenim proizvodima u najboljem slučaju samo manje radnje kao što je poliranje i prorezivanje, pri čemu se proizvod koji iz toga nastane ne promijeni toliko da više nije obuhvaćen definicijom dotičnog proizvoda.
- 141 Kao drugo, tužitelj je u svojem odgovoru na antidampinški upitnik naveo da takav rabat primjenjuje na izvoz te su dokazi o primjeni takvog rabata navedeni u knjizi domaćih izlaznih računa tijekom posjeta radi provjere na licu mjesta. Osim toga, kao što je to sam tužitelj naveo u svojem dopisu od 9. veljače 2015. u odgovoru na pitanje koje je Komisija postavila tijekom ispitnog postupka, navedeni se rabat ticao, primjera radi, 40 % tužiteljevih prodaja njegovu najvećem klijentu na Tajvanu, distributeru [povjerljivo], tijekom prosinca 2013.
- 142 Kao treće i nadalje, a kao što to također proizlazi iz uvodne izjave 59. pobijane uredbe, mogli su se prikupiti drugi objektivni dokazi o stvarnom izvozu proizvoda iz prodaja koje su prijavljene kao domaće prodaje. Komisija je u tom pogledu istaknula da je to bio slučaj s prodajama [povjerljivo], koji je također distributer dotičnog proizvoda, tako da je u konačnici iz domaćih prodaja isključila samo 120 000 tona koje je tijekom razdoblja ispitnog postupka tužitelj prodao svojem klijentu [povjerljivo], koji je prema izvješću iz ispitnog postupka prodao na domaćem tržištu tek zanemarivu količinu dotičnog proizvoda.
- 143 S obzirom na prethodna razmatranja, valja zaključiti da tužitelj nije dokazao da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prova ili očitu pogrešku u ocjeni činjenica time što je odbila uzeti u obzir tužiteljeve prodaje njegovu klijentu [povjerljivo] kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost, uz obrazloženje da su postojali objektivni dokazi prema kojima su navedene prodaje bile zapravo izvozne

prodaje, i to posebno kada se utvrdi da je dio predmetnih prodaja podlijegao sustavu izvoznih rabata, poput onog koji je tužitelj primjenjivao, te je stoga ugovoren po cijenama nižima od cijene dotičnog proizvoda namijenjenoga za domaću potrošnju, znajući da te cijene potiču izvoz dotičnog proizvoda.

- 144 Slijedom navedenog, Komisija je mogla zakonito i bez počinjenja očite pogreške u ocjeni isključiti predmetne prodaje iz određivanja uobičajene vrijednosti primjenom članka 2. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe.
- 145 S obzirom na sva prethodna razmatranja, treba odbiti drugi tužbeni razlog i, prema tome, tužbu u cjelini.

Troškovi

- 146 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje vlastitih troškova kao i troškova Komisije i intervenijenta, sukladno zahtjevu ovih potonjih.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Yieh United Steel Corp. snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije i udruženja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

Buttigieg

Berke

Costeira

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 3. prosinca 2019.

Potpisi